

ПРОКУРАТУРА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА БЛАГОЕВГРАД

Изх. № 4050/2017г.

07-09-2017

ДО
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
ГР. БЛАГОЕВГРАД

КОПИЕ
ОБЩИНСКИ СЪВЕТ
САНДАНСКИ
ГР. САНДАНСКИ
БУЛ. „СВОБОДА“ №14

ПРОТЕСТ
От ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА - БЛАГОЕВГРАД

ПРОТИВ: чл.58 ал.1 т.1; чл.61 ал.2 предл. I в частта относно „2% режимни разноски“ от Наредба за реда за придобиване, управление и разпореждане с общинско имущество на територията на Община САНДАНСКИ.

УВАЖАЕМИ АДМИНИСТРАТИВНИ СЪДИИ,

Наредба за реда за придобиване, управление и разпореждане с общинско имущество на територията на Община САНДАНСКИ е приета с Решение №185/21.11.2008г. изменяна и допълвана с Решение №3/15.01.2009г., Решение №101/28.05.2009г., Решение №172/26.05.2011г., Решение №42/12.02.2015г. на Общински съвет САНДАНСКИ.

Наредбата е приета въз основа на законовата делегация по чл.8 ал.2 от Закона за общинската собственост (ЗОС) и в съответствие с правомощията на Общинския съвет съгласно чл.76 ал.3 от АПК, вр. чл.8 от ЗНА, вр. с чл.21 ал.2 от ЗМСМА. В изпълнение на предоставените му правомощия ОбС е овластен да издава административни актове, в това число и подзаконовни нормативни актове, каквито са наредбите. Подзаконовият нормативен акт, в случая касае уреждане на материя за условията и редът за придобиване на право на собственост и на ограничени вещни права, за предоставяне за управление, под наем и за разпореждане с имоти и вещи – общинска собственост, и правомощията на общинския съвет, кмета на община, кметовете на кметства и на кметските наместници на територията на Община САНДАНСКИ в съответствие със ЗОС, специалните закони и подзаконовни нормативни актове в тази област.

Съгласно чл.185 от АПК подзаконовите нормативни актове могат да се оспорват пред съд, изцяло или отделни техни разпоредби, когато са незаконосъобразни или нищожни. Това оспорване може да се осъществи от прокурора (чл.186 ал.2 от АПК), без ограничение във времето.

В чл.58 ал.1 т.1 от местната Наредбата се урежда, че „при разпореждане с недвижим имот физическите и юридическите лица заплащат на общината **режийни разноски** размер на 2% изчислени върху:

1. Пазарната цена на имота, предмет на продажбата, съответно стойността на ограниченото вещно право, което се учредява
2. По-голямата стойност при замяна
3. Стойността на реалния дял, който се получава при делба

В чл.62 ал.2 от местната Наредба се урежда, че купувачът заплаща **2% режийни разноски** и данък за придобиване 2% върху цената по чл.58 ал.2.

Общинският съвет САНДАНСКИ уреждайки по този начин конкретните местни обществени отношения е стигнал до противоречие на уредбата им с нормативни актове от по - висока степен. Тази местна уредба противоречи на Конституцията, Закона и подзаконовите нормативни актове в тая сфера. По тези причини горепосочената разпоредба на местната Наредба е незаконосъобразна. При въвеждане на правните норми е недопустимо да се пренебрегне ограничението на чл.76 ал.3 АПК, затова че общинските съвети издават нормативни актове, с които уреждат обществените отношения от местно значение, съобразно нормативни актове от по-висока степен.

Съгласно чл.3 ал.1 ЗНА законът е нормативен акт, който урежда първично или въз основа на Конституцията, обществени отношения, които се поддават на трайна уредба, според предмета или субектите в един или няколко института на правото или техни подразделения, регулира съответните обществени отношения винаги по начина, избран от законодателя. Следователно регламентацията на закона се прилага такава каквата е и без изключения. След като със закона се въвеждат ограничения, то законовото изреждане е изчерпателно и императивно. Недопустимо е подзаконов нормативен акт да въвежда повече ограничения отколкото закона.

В случая горепосочената разпоредба от местната наредба противоречи на:

- чл.141 ал.4 от КРБ;
- Раздел II (чл.6; чл.7) от ЗМДТ;

Както е известно, данъкът представлява публично задължение, породено от фактическата и правна власт, която правният субект има върху обекта на облагане. Или, данъкът е дължим само и единствено по силата на правната връзка между лицето и конкретния обект /недвижим имот, МПС и други подобни/. От своя страна, таксата представлява възмездна форма на потребление на публична услуга, на услуга в общ интерес. В своята практика Конституционният съд следва разбирането, че разграничителният белег между данък и такса е елементът услуга, че основание за плащане на таксата е ползването на услуга или предизвикване на действие от държавен

/естествено и общински/ орган в полза на платеща на таксата и че поначало таксата се заплаща срещу извършване на услугата /виж Решение № 9/20.06.1996 г. по конст. дело № 9/1996 г., Решение № 11/01.07.2003 г. по конст. дело № 9/2003 г., Решение № 10/26.06.2003 г. по конст. дело № 12 от 2003 г./.

Естествено, по силата на чл.141, ал.4 от Конституцията на Република България и чл.7, чл.8 и чл.9 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ) местните органи на власт са способни да определят размера на таксите /в този смисъл е и т.1 от Решение № 9/21.09.2000 г. на Конституционния съд по конст. дело № 6/2000 г., според което общинските съвети не могат сами да установяват /въвеждат/ местни данъци и такси и да определят размера на местните данъци/.

Това обаче не е достатъчно, за да се приеме, че конкретното разрешение на общинския съвет е законосъобразно. Необходимо е да бъде изяснен видът и съдържанието на престацията, която субектът, задължен за таксата, получава от местния орган на власт. Очевидният отговор на този въпрос е един - нищо. И това е така, защото в обсъжданата хипотеза претендирането на „такса“ е очевидна последица само от придобиване на общински имоти, части от такива или учредяване на ограничени вещни права върху общински имоти.

Казано по друг начин, единственото основание за претендиране на „такса“ в разглеждания случай е възникването на правна връзка между субекта и обекта. Това обаче, както беше вече посочено по-горе, е същностен белег на данъка, за дължимостта на който не се изисква властническият орган да стори нещо, но не и на таксата.

Законът, който определя таксите, събирани от общините, е Законът за местните данъци и такси /ЗМДТ/. В Раздел II от ЗМДТ - чл.6, ал.1, изрично са посочени местните такси, които общините събират. В чл.7, ал.1 от ЗМДТ е посочено, че местните такси се определят въз основа на необходимите материално-технически и административни разходи по предоставяне на услугата.

Таксата, която се определя от общинските съвети, по закон винаги е обвързана с предоставена услуга, което е видно от хипотезите, съдържащи се в разпоредбите на чл.6 и чл.7 от ЗМДТ. Основанието да се изисква плащане на такса е предоставяне на услуга от страна на общината. В чл.6 и чл.7 от ЗМДТ са очертани случаите, в които общините, с оглед осъществяване на своята бюджетна политика, при спазване на принципа на децентрализирана самостоятелност, могат да събират местни такси при предоставяне на съответна услуга. Рамката на предоставените услуги от общините и, съответно таксите, обвързани с тях, е законово определена и общините нямат правомощия да въвеждат такси, които не са установени със закона, в случая със ЗМДТ.

Според § 1, т. 15 ДРЗМДТ пълните разходи /вж чл.8, ал.1, т.1 от закона/

включват всички разходи на общината по предоставяне на услугата, включително съответните разходи: за работни заплати и осигуровки на персонала; материални, режимни, консултантски; за управление и контрол; по събиране на таксите и други, имащи отношение към формирането на размера на таксата, определени конкретно от общинския съвет. Следователно режимните разноси участват при образуване на таксата по чл.115а от ЗМДТ.

С разпоредбите на чл.58, ал.1 т.1 и чл.61 ал.2 пр.І от местната наредба общинският съвет е въвел изискване за заплащане на „режимни разноси“, което е част от „такса“ за случаи, които, първо, не са сред изброените в Раздел II от ЗМДТ, и, второ, по същество не представляват услуга, за която да се изисква и заплащане на такса. След като не е извършена услуга от страна на общината, то не са сторени никакви разноси включително и „режимни“. По аргумент на по-силното основание - след като не може да се претендира цялото (таксата) изключено е да се претендират части от това цяло.

От изложеното по-горе е видно, че с нормите на чл.58, ал.1 и чл.61 ал.2 в частта за „2% режимни разноси“ от местната наредба се изисква плащане без основание, т.е. без оказване на услуга от местния орган на власт. А, както вече беше посочено по-горе, известен е кръгът от такси, които общината може да събира съобразно чл.6, ал.1 от ЗМДТ. Известно е и това, че съобразно чл.7, ал.1 от Закона за местните данъци и такси местните такси се определят въз основа на необходимите материално-технически и административни разходи по предоставяне на услугата. Известни са също така и принципите, посочени в чл.8, ал.1 от Закона за местните данъци и такси, съобразно първия от които общинският съвет определя размера на таксите с оглед възстановяване на пълните разходи на общината по предоставяне на услугата, във формирането, на които разходи участват и режимните разноси. След като не е извършена услуга, то не са сторени никакви разходи, включително и „режимни“.

Съгласно чл.127 т.5 от КРБ, чл.145 ал.5 от ЗСВ, прокуратурата следи за спазване на законността като протестира и иска отмяна на незаконосъобразни актове. В случая горесцитираната разпоредба от Наредба за условията и реда за записване, отписване и преместване на деца в общинските детски градини на територията на Община САНДАНСКИ.

На основание чл. 16 от АПК прокурорът следи за спазване на законността в административния процес и може да предприема действия за отмяна на незаконосъобразни административни актове, като правата си упражнява съобразно правилата, установени за страните по делото. Прокурорът може да подаде протест срещу подзаконов нормативен акт и да го оспори изцяло или отделни негови разпоредби съгласно чл.186 ал.2 от АПК

С оглед на така действащите разпоредби, за прокуратурата се обосновава правен интерес, предвид специално предоставените ѝ от закона функции и правомощия, да иска от Административен съд Благоевград да обяви нищожността на разпоредби от подзаконов нормативен акт предвидени в чл.58 ал.1 т.1; чл.61 ал.2 предл. I в частта относно „2% режимни разноси“ от Наредба за реда за придобиване, управление и

разпореждане с общинско имущество на територията на Община САНДАНСКИ.

Предвид горното и на основание чл.172, ал.2, във вр. с чл.193, ал.1 и вр. с чл. 186, ал.2 АПК и чл.16 от АПК

П Р О Т Е С Т И Р А М :

Отделни разпоредби на подзаконов нормативен акт предвидени в чл.58 ал.1 т.1; чл.61 ал.2 предл. I в частта относно „2% режимни разноси“ от Наредба за реда за придобиване, управление и разпореждане с общинско имущество на територията на Община САНДАНСКИ, като незаконосъобразни - нищожни поради противоречие с материалния закон и несъответствие с целта на закона

и правя следното:

П Р Е Д Л О Ж Е Н И Е :

Да обявите нищожността и отмените разпоредбата по чл.58 ал.1 т.1; чл.61 ал.2 предл. I в частта относно „2% режимни разноси“ от Наредба за реда за придобиване, управление и разпореждане с общинско имущество на територията на Община САНДАНСКИ.

И С К А Н Е :

Да ни бъдат присъдени сторените разноси

СТРАНИ ЗА ПРИЗОВАВАНЕ:

1. Окръжна прокуратура Благоевград
2. Общински съвет САНДАНСКИ

ПРИЛОЖЕНИЕ:

- ТЕКСТ на Наредба за реда за придобиване, управление и разпореждане с общинско имущество заверен с подпис на Председателя на Общински съвет САНДАНСКИ
- Препис-извлечение на Решение №185/21.11.2008г. и Решение №3/15.01.2009г., Решение №101/28.05.2009г., Решение №172/26.05.2011г., Решение №42/12.02.2015г. на Общински съвет САНДАНСКИ.

ДОКАЗАТЕЛСТВЕНИ ИСКАНИЯ:

на основание чл.196 вр. чл.152 ал.2 от АПК следва Общински съвет САНДАНСКИ да окомплектова и изпрати цялата преписка включваща процедурите предвидени в ЗНА по приемането, допълнението и изменението на подзаконовия нормативен акт (включително проект, обсъждане на проекта, заедно с доказателства за оповестяване, представени становища, предложения и възражения и др.)

ПРОКУРОР:

(К. ПРЕНЕЛКОВ)

